

Forstaaelse mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og at de derved indirekte kunne virke hen til at mildne eller forebygge de Stridigheder mellem de to Parter i Arbejdsforholdet, som i vore Dage ofte have vist sig lige ødelæggende for dem begge.

Direkte at forebygge saadanne Stridigheder er Enighedskamrenes Opgave, og Udvalget kan, i væsentlig Overensstemmelse med Forslaget, anbefale at gaa til at give Lovregler for disse Institutioners Oprettelse og Virksomhed. Medens Arbejdsretterne skulle kunne fælde retsgyldige Domme i Sager, opstaaede ved Stridigheder om allerede indgaaede Arbejdsoverenskomster, skal Enighedskamrenes Virksomhed gaa ud paa at tilvejebringe Enighed mellem Arbejdere og Arbejdsgivere angaaende de fremtidige Arbejdsvilkår. Det skal derved om muligt hindres, at saadanne Stridigheder søges afgjorte ved Arbejdsnedlæggelser, Lock-out'er og lignende, som ikke alene kunne blive skæbnsvangre for de direkte interesserede Belfærd, men ogsaa, paa Grund af det Omfang, de i vore Dage let antage som Kampe, ikke mellem enkelte Individier, men mellem mægtige Organisationer, ofte paa følelig Maade true Almenvellet. Vel har man, saa vel her som i andre Lande, gennem Mægling af uinteresserede Tillidsmænd, der ved Overenskomst imellem Parterne tilfaldtes, naar en alvorlig Strid truede med at udbrøde, eller ved faste Boldgiftsretter inden for de enkelte Fag søgt ad privat Vej at naa lignende Fordele, som dem, Enighedskamrene tilstræbe, men disse, i øvrigt særdeles rosværdige Bestræbelser, gøre dog ikke paa nogen Maade Enighedskamrene overflødige. Efter Forslaget, som i denne Henseende støtter sig til den gældende tyste Lovgivning, skal jo nemlig Arbejdsretten tillige fungere som Enighedskammer eller dog i ethvert Tilfælde udgøre den faste Kerne, omkring hvilken dette danner sig, og det er ikke vanskeligt at indse, at det, netop naar en Strid staar for Udbrud eller er indtraadt, er yderst vanskeligt for Parterne at enes, saa vel om,

hvilke Personer der skulle sammensætte Boldgiftsretten, som om Reglerne for dennes Virksomhed. Det er derfor af største Bigtighed, at der findes en Institution, hvis Sammenfætning og Virkemaade paa Forhaand er givet eller i alt Fald kun kan modificeres efter faste, lovbestemte Regler. Og hvad endelig de ad privat Vej oprettede faglige Boldgiftsretter angaar, saa vil Enighedskamrene gøres netop derved, at det her er de direkte interesserede Parter, som uden Mellemed staa over for hinanden, medens man i Enighedskammeret netop søger Forstaaelse ved Mægling af personlig uinteresserede Bidsidere og Tillidsmænd. Det vil derfor være saa langt fra, at de faglige Boldgiftsretter overflødiggøre Enighedskamrene, at disse tværtimod endog ville kunne paataldes, hvor hines Bestræbelser ere glippede. — Udvalget billiger den fuldkommen frivillige Karakter, som Enighedskamrenes Benyttelse og hele Virksomhed efter Forslaget har, og anser det for at staa i god Overensstemmelse hermed, at Kamrenes Sammenfætning kan modificeres saa stærkt ved Overenskomst mellem Parterne.

Skønt Udvalget i Henhold til ovenstaaende kan tiltræde Lovforslaget i dets Hovedtræk, har man dog paa forskellige enkelte Punkter fundet Ændringer ønskelige. Man skal imidlertid her indskrænke sig til en kort Motivering af de væsentligste iblandt dem, medens man for de øvriges Bedkommende forbeholder sig sin Begrundelse til Forhandlingen i Salen.

Udvalget har været enigt om at tiltræde Ændringerne under Nr. 1—3 og 11. Ved disse sættes for det første Justitsministeriet, som den formentlig i Spørgsmaalene om Oprettelsen af ny Domstole mest kompetente Myndighed i Stedet for Indenrigsministeriet, og dernæst ændres Forslagets Regler om, at Overøvrighedens Samtykke til Kommunalbestyrelsens Indstilling skal være tilstrækkeligt til Oprettelsen af en Arbejdsret, og at Overøvrigheden skal vælge Formanden og hans Stedfortræder, derhen, at det er Justits-